08/04/2019

Η αναγέννηση της Ίμβρου: Ανθίζει ξανά το νησί του Πατριάρχη Βαρθολομαίου

Πατριαρχεία / Οικουμενικό Πατριαρχείο

Ίμβρος, κατοικημένη από Ελληνες από τα αρχαία χρόνια μέχρι τη δεκαετία του 1960 περίπου, μπορεί να είδε τον αυτόχθονα πληθυσμό της να συρρικνώνεται, αλλά ποτέ να εξαφανίζεται. Εκεί, στο μικρό, αρχαϊκό χωριό Αγιοι Θεόδωροι -ένα από τα έξι χωριά του αιγαιοπελαγίτικου νησιού Ιμβρος (İmroz ή Gökçeada), έξω ακριβώς από την ακτή της Τουρκίας, κοντά στα Δαρδανέλλια- γεννήθηκε το 1940 και έζησε τα πρώτα χρόνια της ζωής του ο Δημήτρης Αρχοντώνης, ο νυν Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος.
Και είναι αλήθεια πως η Ιμβρος σήμερα ακμάζει ξανά και οι απανταχού της Γης Ιμβριοι, που διατηρούν άσβεστη την αγάπη και τις ρίζες τους για την πατρίδα τους, άρχισαν σταδιακά να επιστρέφουν για να οικοδομήσουν ξανά ένα μέλλον στον τόπο τους.

Η αναγέννηση της Ιμβρου δεν είναι ουτοπία, αλλά πραγματικότητα.

Σήμερα πλέον στην Ιμβρο υπάρχει Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια ελληνική Εκπαίδευση. Στον τόπο όπου όχι σχολείο, ούτε ελληνικό «ρουθούνι» δεν είχε απομείνει. Τον Σεπτέμβριο του 2013 χτύπησε ξανά το κουδούνι έπειτα από 49 χρόνια στο ανοικοδομημένο δημοτικό σχολείο του χωριού των Αγίων Θεοδώρων -από πέρυσι υπάρχει στον ίδιο χώρο και νηπιαγωγείο-, ενώ από το 2015 λειτουργούν γυμνάσιο και λύκειο στα ανακαινισμένα σχολικά κτίρια των Αγριδίων Ιμβρου. Μια πραγματικότητα που πήρε σάρκα και οστά χάρη στις άοκνες και εντατικές προσπάθειες του Οικουμενικού Πατριάρχη Βαρθολομαίου και των ομογενειακών φορέων, καθώς και στην ευαισθητοποίηση και συστράτευση πολιτειακών παραγόντων τόσο στην Ελλάδα όσο και στην Τουρκία.

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης όταν ήταν μαθητής στο γυμνάσιο (κάτω σειρά, στο κέντρο) – Αρχείο Νίκου Μαγγίνα/Οικουμενικό Πατριαρχείο

Δεν είναι τυχαίο ότι τον προηγούμενο μήνα ο υφυπουργός Εξωτερικών, Μάρκος Μπόλαρης, επισκέφθηκε την Ιμβρο και είχε επαφές με τις τοπικές Αρχές και τους θρησκευτικούς, πολιτιστικούς και εκπαιδευτικούς φορείς των Ελλήνων. Ούτε οι σπουδές και τα διπλώματα, ούτε τα αξιώματα και οι τιμές, ούτε τα καθήκοντα και οι ευθύνες αλλοίωσαν την αγάπη του Οικουμενικού Πατριάρχη για τη γενέτειρά του. Το αγροτόπαιδο από την Ιμβρο, που κάποτε ταξίδευε έως τ’ αστέρια

καβάλα στο γαϊδουράκι του παπά Αστέριου, μαζί με τα ιερά σκεύη για τις Ακολουθίες στα ξωκλήσια, ρουφώντας την ομορφιά του τόπου του ως ένδειξη της θεϊκής παρουσίας, θέλει -όπως έχει δηλώσει ο ίδιος- να τον θυμούνται όλοι ως τον Βαρθολομαίο Κωνσταντινουπόλεως τον «Ιμβριολάτρη».

Να φανταστείτε ότι Α’ και Β’ Δημοτικού πήγαινα στο σχολείο που είμαι διευθυντής. Είναι μεγάλη η συγκίνηση, λέει στο «Εθνος της Κυριακής» ο Ιωακείμ Καμπουρόπουλος

Σε μια συγκινητική ομιλία του το 2017, ο Οικουμενικός Πατριάρχης καλούσε την ιμβριώτικη νεολαία να μη σκέπτεται μόνο, αλλά και να επισκέπτεται όσο πιο συχνά μπορεί την πατρώα γη. «Οσο ζω και αναπνέω δεν θα σταματήσω ποτέ να μιλώ για τα όσα ζήσαμε οι Ιμβριοι, για τα παθήματα, τους διωγμούς, τις αδικίες, τον ξεριζωμό από τα χώματά μας, την καταδίκη και την αναγκαστική προσφυγιά. Αυτά τα μάτια ώσπου να κλείσουν θα βλέπουν μπροστά τους τα όσα έγιναν και το στόμα αυτό θα μιλά για το άδικο της ιμβριακής Ρωμιοσύνης και θα ζητεί την επιστροφή όλων των Ιμβρίων και ημών των απογόνων τους στον φυσικό τους τόπο, στη γη των πατέρων τους, εκεί όπου είδαμε το φως, όπου μεγαλώσαμε και προκόψαμε. Εκεί που παίξαμε και τραγουδήσαμε, στην πατρίδα που μας χάρισε μοναδικά και ανεπανάληπτα βιώματα.

Μπορείτε να πείτε ότι ο Πατριάρχης είναι ονειροπόλος, αυτά που λέγει είναι ουτοπίες, είναι αυταπάτες. Εστω. Αλλά και αυτά ομορφαίνουν τη ζωή μας. Για εμάς η Ιμβρος είναι η Γη της Επαγγελίας» σημείωνε τότε ο Προκαθήμενος της Ορθοδοξίας. Μέχρι το 1964 λειτουργούσαν στην Ιμβρο επτά ελληνικά σχολεία με συνολικά 693 μαθητές και 27 δασκάλους. Τότε η τουρκική κυβέρνηση έθεσε σε εφαρμογή το λεγόμενο «Πρόγραμμα Διάλυσης», μια δέσμη μέτρων αφελληνισμού και εκτουρκισμού της Ιμβρου. Την ίδια χρονιά με ειδική νομοθετική ρύθμιση απαγορεύτηκε η ελληνική Παιδεία και όλα τα ελληνικά σχολεία έκλεισαν και λειτούργησαν εφεξής ως δημόσια τουρκικά. Ολα αυτά οδήγησαν τους περισσότερους Ελληνες στη φυγή.

Ο Ιωακείμ Καμπουρόπουλος (στο κέντρο), διευθυντής του γυμνασίου και του λυκείου, μαζί με τους καθηγητές

«Ένα μέλλον βιώσιμο»

Ο Λάκης Βίγκας είναι ο ιδρυτής και ο πρώτος πρόεδρος του Εκπαιδευτικού και Πολιτιστικού Συνδέσμου Ιμβρου (ΕΠΣΙ), από τους ανθρώπους που συνέδραμαν ουσιαστικά στην επαναλειτουργία των σχολείων της Ιμβρου, ενώ ποτέ δεν έλειψε από το πλευρό του Οικουμενικού Πατριάρχη Βαρθολομαίου. Οπως αναφέρει στο «Εθνος της Κυριακής», «η παρθένα και ανεκμετάλλευτη Ιμβρος μπορεί να δώσει απαντήσεις και να προσφέρει ένα μέλλον βιώσιμο σε έναν νέο άνθρωπο που έχει σχέδια και όρεξη για δουλειά. Εχει έκταση 279 τ.χλμ., 91 χλμ. ακτογραμμή και μόνο 8.500 κατοίκους, την ίδια στιγμή που η Μάλτα με 246 τ.χλμ. έχει 400.000 κατοίκους!

Δίπλα της υπάρχει μια μεγάλη, μοντέρνα πόλη, όπως το Τσανάκαλε, των 600.000 κατοίκων, με τεράστιες επενδυτικές προοπτικές στα Στενά του Ελλησπόντου» σημειώνει με έμφαση. Και συνεχίζει: «Ο χρόνος μας ωριμάζει, οι πολιτικές εξελίξεις μας προκαλούν, καθώς και άνθρωποι σαν τον Οικουμενικό Πατριάρχη και τόσους άλλους μαχητικούς Ιμβρίους μας εμπνέουν στον αγώνα ενός νέου στόχου, μιας νέας ιστορίας, μιας πορείας με πάθος και αντοχές, ξεπερνώντας τις δυνατότητές μας, καταπολεμώντας τους φραγμούς της Ιστορίας και των προκαταλήψεων. Οι τοπικές και περιφερειακές Αρχές δείχνουν μεγάλο ενδιαφέρον και στήριξη προς τις προσπάθειές μας.

Η Παρασκευή Μπερμπέρη, Κατάκαλου, διευθύντρια του νηπιαγωγείου-δημοτικού, η Τουρκάλα υποδιευθύντρια και ο υφυπουργός Εξωτερικών Μ. Μπόλαρης

Δεν θα πρέπει ως Ρωμιοσύνη να μείνουμε μια κοινωνία που κοιτάζει μόνο προς τα πίσω». Η Ιμβριώτισσα διευθύντρια του νηπιαγωγείου και του δημοτικού σχολείου στους Αγίους Θεοδώρους της Ιμβρου, Παρασκευή Μπερμπέρη-Κατάκαλου, εργαζόταν ως φιλόλογος σε σχολείο της Κωνσταντινούπολης, αλλά όταν της έγινε η πρόταση το 2013 να αναλάβει τη διεύθυνση, χωρίς δεύτερη σκέψη μαζί με τον, επίσης, Ιμβριο σύζυγό της και τη μικρή τους κόρη επέτρεψαν στην πατρώα γη. «Η λειτουργία του ελληνικού δημοτικού ξεκίνησε αρχικά με 4 παιδάκια, ενώ σήμερα έχουμε 17, με τρεις εκπαιδευτικούς, μία διευθύντρια και μία Τουρκάλα υποδιευθύντρια, και από πέρυσι πλέον υπάρχει και νηπιαγωγείο. Χαίρομαι για όλη αυτήν τη μετεξέλιξη, γιατί η κάθε χρονιά μάς επιφυλάσσει και καινούργιες εμπειρίες γιατί χτίζουμε, κυριολεκτικά, τα σχολεία από την αρχή. Ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος βρίσκεται πάντα δίπλα μας και μας βοηθάει με κάθε δυνατό τρόπο. Εξάλλου ο ίδιος επισκέπτεται το νησί τουλάχιστον δύο με τρεις φορές τον χρόνο και έχει την Ιμβρο μόνιμα στο πρόγραμμά του» λέει η ίδια.

Επέστρεψε μετά από 25 χρόνια

Ο Ιωακείμ Καμπουρόπουλος, γεννημένος στην Ιμβρο, ήταν περίπου επτά ετών όταν αναγκάστηκε να εγκαταλείψει την οικογένειά του και να πάει

στην Κωνσταντινούπολη προκειμένου να παρακολουθήσει ελληνικό σχολείο. Επειτα από 25 χρόνια στην Εκπαίδευση στην Ελλάδα, δεν μπορούσε ποτέ να φανταστεί ότι τον Σεπτέμβριο του 2015 θα επέστρεφε πλέον στο νησί ως διευθυντής του γυμνασίου και του λυκείου στα Αγρίδια της Ιμβρου, έχοντας σήμερα 30 μαθητές και 9 ελληνόφωνους και 4 τουρκόφωνους καθηγητές. Οπως λέει και ο ίδιος, πρόκειται για ένα θαύμα! «Να φανταστείτε ότι Α’ και Β’ Δημοτικού πήγαινα στο σχολείο που είμαι διευθυντής. Είναι μεγάλη η συγκίνηση. Αυτήν τη στιγμή βρίσκομαι στην Ιμβρο ζωντανεύοντας όχι μόνος μου, αλλά με πολλούς άλλους συνεργάτες ένα όνειρο.

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης σε επίσκεψή του στην Ιμβρο – Αρχείο Νίκου Μαγγίνα/Οικουμενικό Πατριαρχείο

Αν κάποιος μου έλεγε το 2010 αυτήν την ιδέα θα πίστευα ότι είναι τρελός. Είναι πολύ σημαντικό να είσαι μέρος ενός ονείρου που γίνεται πραγματικότητα. Είμαι χαρούμενος γιατί μέσα από αυτό δεν εκπληρώνω

μόνο δικές μου ενδόμυχες επιθυμίες, αλλά το άνοιγμα του σχολείου έγινε η αιτία να επιστρέψουν κάποιοι άνθρωποι στις πατρογονικές τους εστίες, να αποκτήσουν μια πιο άνετη ζωή σε σχέση με αυτή που ζούσαν στις μεγαλουπόλεις. Γεννήθηκε και πάλι η ελπίδα για το μέλλον. Το όνειρό μου είναι το σχολείο να βελτιώνεται μέρα με τη μέρα και η ελληνική κοινότητα της Ιμβρου να συνεχίσει να πληθαίνει και να αποκτά όλο πιο έντονη παρουσία στη ζωή του νησιού, αλλά και της Τουρκίας γενικότερα, όπως βέβαια και της Ελλάδας, γιατί είμαστε ένα κομμάτι και από τις δύο πλευρές του Αιγαίου και αποδεικνύουμε στην πράξη ότι η συνύπαρξη είναι δυνατή» καταλήγει.

Πηγή: www.ethnos.gr